విదేశ గమనే...

-తాడికొండ కె. శివకుమార శర్మ

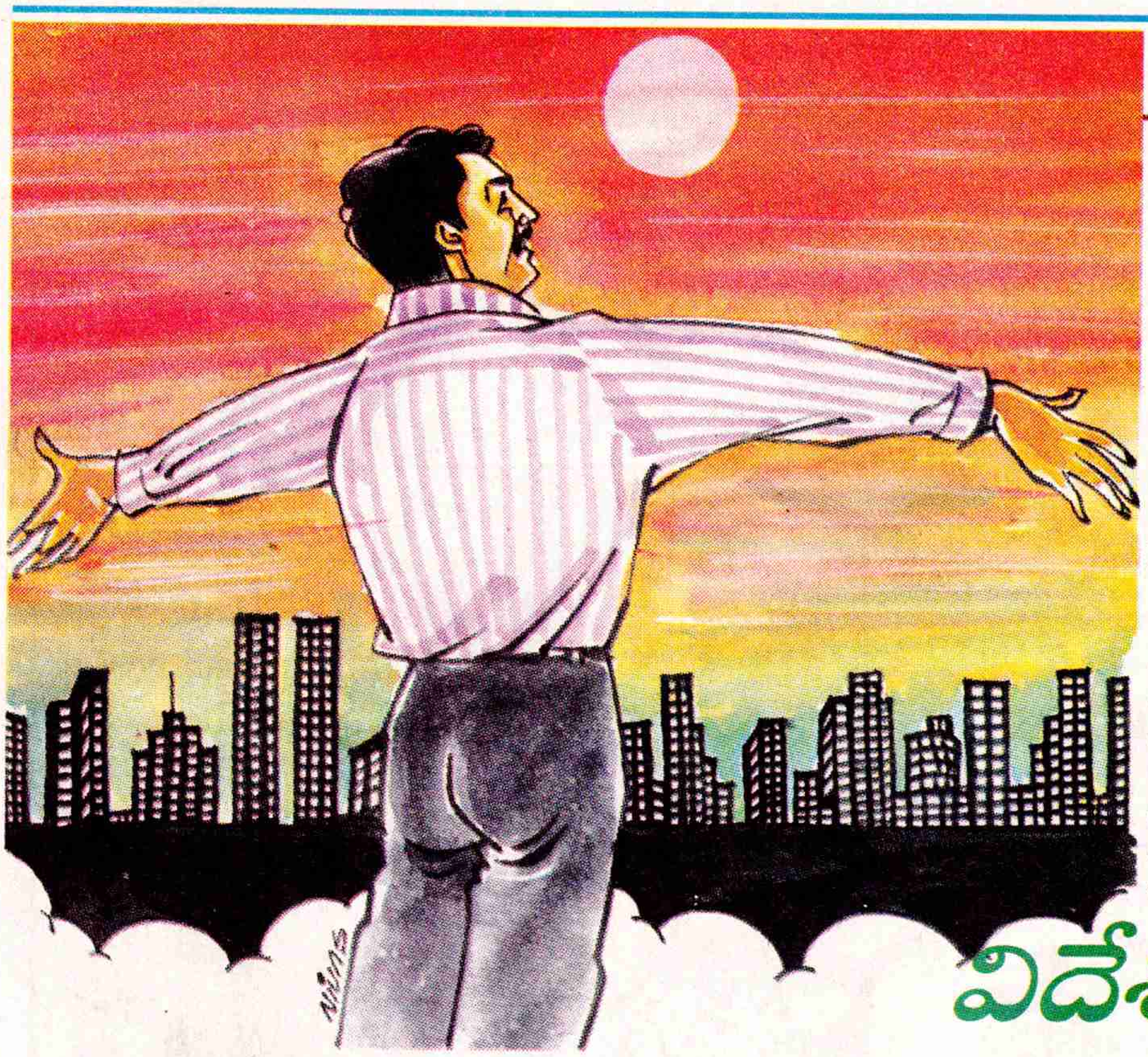

విద్యా నామ సరస్య రూపమధికం ప్రచ్ఛన్న గుప్తం ధనమ్
విద్యా భోగకరీ యశస్సుఖకరీ విద్యా గురూణాం గురుః
విద్యా బంధుజనే విదేశ గమనే విద్యా పరదేవతా
విద్యా రాజసుపూజితా నహి ధనం విద్యా విహీనఃపశుః

నేల మీద పరిచిన స్లీపింగ్ బాగ్ మీద కూర్చుని వీపుని గోడ కానించి ఎదురుగా ఉన్న పదమూడంగుళాల టీవీ మీద వస్తున్న జెర్రీ స్ప్రింగర్ షోని కళ్ళు చూస్తున్నా, తన మెదడులో మాత్రం భర్తృహరి మొదటి సుభాషితం ఘోష- తాతయ్య గొంతులో. ఆయన గొంతులో ఏ పఠనమైనా వేద ఘోష లాగానే వినిపిస్తుంది. ఆయన గొంతు శ్రావ్యంగా వినిపించడమే కాక ఆయన విడమరిచి చెప్పిన అర్థాన్ని మెదడు తన పరిస్థితికి అన్వయిస్తూ తన ఆలోచనలని ఆ సుభాషితం వైపు మళ్ళీ మళ్ళీ లాగుతోంది.

విద్యా విహీనః పశుః

తను పశువు కాదనడానికి రుజువు తన డిగ్రీ సర్టిఫికెట్.

తను డిగ్రీలో చేరడం గూర్చి ఎంత గొడవ జరిగింది?

తనకు ఇంజనీరింగ్‌లో సీటు రాకపోయేసరికి మూడేళ్ళ డిగ్రీ చదువు వృధా అన్చెప్పి, ఆయన దారిలోనే నడిస్తే తన పద్దు వ్యయంనుంచి ఆదాయంలోకి మారుతుందన్నాడు నాన్న. అవును మరి, ఎనిమిదో ఏట ఉపనయనం చేసి నేర్పిన వైదిక విధుల్ని వృధాచెయ్యడం ఎందుకని ఆయన అభిప్రాయం. అవేమైనా తన ఇష్టాఇష్టాలతో ప్రమేయం ఉండి జరిగినవా? ఎలిమెంటరీ స్కూల్లో చేరగానే తన క్లాస్‌మేట్లనందరినీ చూసి తెలుసుకున్నది వాళ్ళందరిలోకీ తనొక్కడే వేరుగా ఉన్నాడన్న విషయం. గుండూ, పిలకా, నుదుట విభూతీ తనని ఎక్కడ ఉన్నా పట్టి ఇచ్చేవి. వాటికి వదిలించుకోడానికి తాతయ్య సహాయం కావాల్సి వచ్చింది. అమ్మ మాట నాన్నెపుడూ విన్న గుర్తులేదు మరి. "ఏమో నాయనా మీ నాన్నెపుడు నా మాట విన్నారు కనుక?" అనేది ఆవిడ నోటి లోంచి రోజుకి కనీసం అరడజను సార్లయినా ఊడిపడే వాక్యం.

అయితే తాతయ్య సహాయం తీసుకోవచ్చని హైస్కూల్లో చేరేదాకా తనకు తట్టలేదు. "మా కాలంలో గుండూ, పిలకా పురోహితులకి తప్పనిసరి. ఈ కాలంలో క్రాపు పెంచుకోడానికీ, వైదిక కర్మలూ, పూజలూ చేయించడానికీ సంబంధం లేదు. వాణ్ణి వదిలెయ్ ఈ విషయంలో" అన్నాడు తాతయ్య ఏ కళ్ళనున్నాడో గానీ, నాన్న ఆయన మాట విన్నాడు.

తనకి గుర్తున్నంత వరకూ తాతయ్య తన తరపున వకాల్తా పుచ్చుకోవడం అది మొదటిసారి. తరువాత నాన్న తనను పురోహితుడి విధుల వైపు లాగినప్పుడల్లా తాతయ్యను దీనంగా చూసేవాడు, మాంత్రికుడు రాజకుమారినెత్తుకుపోతే విడిపించడానికి వచ్చే రాజకుమారుడిలాగా తాతయ్య తనను కాపాడతాడేమోనని. పొద్దున్నపూట నాన్న ఇంట్లో లేనప్పుడు తాతయ్యతో మొరపెట్టుకునేవాడు. సాయంత్రం పూటంతా నాన్నకి తీరికే తనతో గడపడానికీ. ఈనాటి అమెరికా భాషలో నాన్న తనతో చాలా క్వాలిటీ టైం గడిపాడు.

తాతయ్య అడ్డుపడకపోతే తను డిగ్రీలో చేరేవాడు కాడు. పౌరోహిత్యం వంశపారంపర్యంగా వచ్చినా తాతయ్యకంటే నాన్న ఛాందసుడెట్లా అయ్యాడో తెలియదు. 'మారే కాలంతో మారా'లంటాడు తాతయ్య. ఆటో రిక్షాలొచ్చినా గుర్రబ్బండి తోలే వాడిలా కనిపిస్తాడు నాన్న. డిగ్రీలో చేరే ముందే అయింది గొడవ. నాన్న తనకేవో కొత్త పాఠాలు నేర్పుతానంటే తను నేర్చుకోను అనకుండా సహాయ నిరాకరణోద్యమం మొదలుపెట్టాడు. కొన్ని రోజులపాటు ఒకే పాఠం చెప్పి, చెప్పి విసిగిపోయాడు నాన్న. తను పాఠం అప్పజెప్పకపోవడం గూర్చి తనకా పాఠం రాకపోతేగా?

"గుర్రాన్ని నీటి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళగలవు గానీ దాని చేత నీళ్ళు తాగించలేవు" అన్నాడు తాతయ్య తన సంగతి అర్థమై.

"ఈ గుర్రాన్నే నమ్ముకున్నవాణ్ణి. ఇది తాగక చస్తే నాకే నష్టం. కొట్టయినా దీనిచేత నీళ్ళు తాగిస్తాను" అన్నాడు నాన్న.

అమెరికాలో అయితే తను నమ్ముకున్న గుర్రం మొండితనంతో ప్రాణాపాయాన్ని తనే కొనితెచ్చుకున్నా, కొట్టడం మొదలుపెడితే మాత్రం యానిమల్ రైట్స్ ఆర్గనైజేషన్ వాళ్ళు కోర్టుకీడుస్తారనీ, మంచి ఉద్దేశంతోనైనాసరే తల్లిదండ్రులైనా గానీ పిల్లల్ని కొట్టినా, తిట్టినా ప్రభుత్వమే పిల్లల్ని తల్లిదండ్రుల నించీ వేరుచేసి పిల్లల సంరక్షణ చూస్తుందనీ ఒక సీనియర్ కొలీగ్ ద్వారా తెలుసుకున్నపుడు తెగ ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

బాగా చదివి ఇంజనీరింగ్‌లో సీటు తెచ్చుకోవడానికి సరైన కృషి చెయ్యకుండా తను బలాదూర్ తిరుగుడు తిరిగాడని నాన్నకు కోపం. చివరకు తాతయ్యే రాజీ కుదిర్చాడు, నాన్న మాటలు వింటేనే తను డిగ్రీలో చేరేటట్లు.

విద్యా బంధుజనే విదేశ గమనే-

తను అమెరికా రావడానికి విద్యే కారణం. అయితే అది నాన్న చెప్పిన విద్య కాదు. డిగ్రీ చదువు తర్వాత కాకతాళీయంగా స్నేహితుడి ప్రోద్బలంతో సాఫ్ట్‌వేర్ ట్రైనింగ్ నేర్పిన విద్య. హైదరాబాద్‌లో సెక్రటేరియట్‌లో ఉద్యోగం చేస్తున్నప్పుడు కలిగిన అవకాశం.

ట్రైనింగ్‌కి స్వంత డబ్బులు అవసరం లేకపోయినా, అమెరికా రావడానికి మాత్రం స్వంత పెట్టుబడి కావాల్సొచ్చింది. ఆ అప్పుచెయ్యడం నాన్నకి ఇష్టం లేదు.

"సిరి రా మోకాలడ్డంటావెందు"కన్నాడు తాతయ్య.

"వాడు చేసే అప్పు తీర్చకపోతే ఈ మోకాలే అప్పులవాళ్ళకందేది" అన్నాడు నాన్న. "హిందూ సాంప్రదాయంలో, పద్ధతుల్లో పాండిత్యం ఉన్నవాణ్ణి అమెరికానుంచీ వచ్చల్లా ఆదరిస్తుంటే అమెరికా వెళ్ళి అనామకుడిగా ఉంటానంటాడు వీడు. వాస్తులో సిద్ధాంతిగారబ్బాయిని చూడు. జ్యోతిషంలో అవధానిగార్నిచూడు. అమెరికానుంచీ రావడమే కాదు, వచ్చి వీళ్ళని తనతోబాటు తీసుకువెడుతున్నారు కూడా".

"ఒరేయ్ సోమూ, సందు చివరేమన్నా కారు కనిపిస్తోందేమో చూడు మీ నాన్నని తీసుకెళ్ళడానికి" తాతయ్య వ్యంగ్యం నాన్న నషాళానికంటింది.

"సందు చివర్లో కాదు ఆకాశంలోకి చూడు పుష్పక విమానం వస్తోందేమో, ఇటు తండ్రివల్లా, అటు కొడుకు వల్లా పడుతున్న బాధల్నించీ నన్ను విముక్తి చెయ్యడానికి" విసురుగా అనేసి అక్కణ్ణించీ లేచి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పటిదాకా ఉన్న దూరపు బంధుత్వాలు దగ్గరైపోయాయి. పెళ్ళి సంబంధాల మాట సరేసరి. "వీడెందుకన్నా పనికి వస్తాడంటావా?" అనడిగిన వాళ్ళ దగ్గర్నించీ కూడా వచ్చాయి.

చుట్టాల్లో డబ్బులు బాగా ఉన్న ఒక పెద్దాయన ఇంటికి అమ్మ తీసుకెళ్ళింది తన విదేశీ పయన వార్తని స్వయంగా

చెప్పడానికి.

"ఏరా, పూజలు చేయించడానికి వెడుతున్నావా అమెరికాకి?" ఈర్ష్యతో నిండిన చనువు నిప్పుపెడితే అపహాస్యం ఆజ్యం పోసింది. బయటి వాళ్ళు బాధలు పెట్టగలరేమో గానీ హింసించడంలో మాత్రం చుట్టాలకి సరితూగలేరు.

"కాదు. కర్మకాండలు చేయించడానికి" తను ఠక్కున సమాధానం ఇచ్చాడు.

"వీడు మనుషులతో మాట్లాడ్డం నేర్చుకోవాలే" సానుభూతితో ఆయన తన అభిప్రాయం వెలిబుచ్చాడు.

"ముందు నువ్వు మనిషివి కా..." అన్న మాటల్నీ తను నాలిక చివర్నే ఆపేశాడు. కొంతమంది పెద్ద మనుషులు వయసు తెచ్చిన పెద్దరికాన్ని భుజాన వేసుకుని, తమ ఒంటిమీద బట్టలేం లేవన్న సంగతి గమనించరని ఆ రోజున తెలిసింది.

విద్యా భోగకరీ యశస్సుఖకరీ-

అమెరికా వచ్చిన మొదటి వారంలోనే సి + + స్పెల్లింగ్ చెబితే చాలు సంవత్సరానికి అరవై వేల డాలర్ల జీతం ఇచ్చే సమయంలో తనకు వీసా లాటరీ తగిలిందని తెలుసుకున్నాడు. రెండోవారం అయ్యేసరికి, హోండా సివిక్ కారు కొన్నాడు. రెండు నెలలు తిరిగేసరికి అపార్ట్‌మెంట్‌లో సుఖంగా బ్రతకడానికి కావల్సిన వస్తువులు కొనుక్కున్నాడు. మూణ్ణెల్లు తిరిగేసరికి ఇండియాలో అప్పు తీర్చేశాడు.

చుట్టాలు, పెద్దగా చెప్పుకోదగ్గ స్నేహితులూ ఉన్న ఊళ్ళోనేకాక ఖండంలో కూడా లేకపోడంతో ఎన్ని గంటలైనా ఆఫీసులో ఉండిపోవడం అలవాటయ్యింది. పనిమంతుడిగా పేరుతెచ్చుకున్నాడు.

ఒక రోజున ఫ్రెండ్స్ చెప్పిన అడ్రస్ పట్టుకుని వాషింగ్టన్ డిసి దగ్గరలో ఉన్న శివ విష్ణు టెంపుల్‌కి వెళ్ళాడు. అక్కడ ఆంధ్రాలోలాగా కట్టిన గుడిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు. గుళ్లో వినాయకుడికి అభిషేకం జరుగుతుంటే పూజారి గొంతుకు తనుకూడా గొంతు కలిపాడు. పూజారి మంత్రాల ఉచ్చారణ స్పష్టత తాతయ్యనీ, నాన్ననీ గుర్తుకు తెచ్చింది. అలా రెండుమూడుసార్లు ఆ గుడికి వెళ్ళిన తరువాత ఆ పూజారి తన వివరాలు అడిగి తెలుసుకున్నాడు. అతని వివరాలు చెప్పాడు. సుదర్శన శాస్త్రికి ముప్పై ఏళ్ళు కూడా ఉండవు. అమెరికా వచ్చి మూడేళ్ళు దాటింది. గ్రీన్ కార్డు కూడా నేడోరేపో రావచ్చు. ఆ గుళ్ళో ఉండే నలుగురు పూజార్లకీ తెలుగు కొద్దోగొప్పో వచ్చినా, ఇతనే స్వచ్ఛమైన తెలుగులో మాట్లాడ గలిగింది.

సిలికాన్ వ్యాలీలో మొదలైన డాట్‌కామ్ ఉప్పెన తనను కూడా ముంచేస్తుందని కలలో కూడా అనుకోకముందే కంపెనీ వాళ్ళు తనను బెంచీ ఎక్కించారు. అప్పటిగ్గానీ కార్లని ఎయిర్‌పోర్ట్‌లో వదిలేసి స్వదేశానికి తిరిగి వెళ్ళిన భారతీయుల గూర్చి తనకు తెలియలేదు. తనను ఇండియా నుంచీ తీసుకువచ్చిన కంపెనీకి రోజూ ఫోన్ చేస్తుంటే, మొదట్లో జవాబు చెప్పిన వ్యక్తులు కూడా తన పరిస్థితిలోనే ఉన్నారని తెలిసింది. చివరకు ఒకతను విసుగ్గా, "ఉద్యోగాలేం లేవు, బెంచీ మీద కూర్చుంటావో ఇండియా తిరిగి వెడతావో నీ ఇష్టం. ఇంక ఇక్కడికి ఫోన్ చెయ్యొద్దు" అని చెప్పాడు.

ఒక నెలపాటు ఉద్యోగాల్ని వెదుకుతూ అపార్ట్‌మెంట్‌లోనే ఉండేసరికి తనకి పరిస్థితి అర్థమైంది. కూడబెట్టుకున్న డబ్బు అపార్ట్‌మెంట్ అద్దెకీ, కార్ పేమెంట్‌కీ ఇంకో రెణ్ణెల్లు మాత్రమే సరిపోతుందని, ఈ రెణ్ణెల్లలో ఉద్యోగం రాకపోతే తిరిగి ఇండియా వెళ్ళడానికి కూడా డబ్బు ఉండదు. పైగా ఇండియాలో కూడా ఐటీ ఫీల్డ్‌లో ఉద్యోగాలు దొరకట్లేదని తెలిసింది.

వెనక్కి తిరిగి ఇండియా వెడితే అమ్మ తన దురదృష్టం అంటుంది. నాన్న 'నా మాట నువ్వెందుకు వింటావ్?' అంటాడు. బంధువుల్లో పెద్దాయన 'అమెరికా రిటర్న్డ్ పూజారి' అని పట్టం కడతారు. ఆ పట్టం కట్టించుకునే బదులు అమెరికాలో అనామకుడి బీద బతుకే నయ

నాన్నమీద కోపంతో సన్నగిల్లిన దేముడి మీద నమ్మకం అమెరికా చేరేసరికి పూర్తిగా మాయమైనా, ఉద్యోగం వచ్చేలా లేదన్న నిరాశ ఆవహించిన దగ్గర్నుంచీ మళ్ళీ చిగురించడం మొదలయ్యింది. మొదట సంధ్యావందనం, కొద్దిరోజులైన తరువాత రోజూ విష్ణుసహస్ర నామాలూ, మరి కొద్ది రోజుల తరువాత అష్టలక్ష్మీ స్తోత్రం- ఇవన్నీ చేసినా రోజులో ఎంతోకాలం మిగిలిపోతోంది. ఇరవైనాలుగు గంటలు అంత దీర్ఘంగా ఉంటయ్యని అప్పటిదాకా తెలియలేదు.

మేమో! తన బ్రతుకు కేరాఫ్ ఫ్లాట్‌ఫాం కాక తప్పదులా ఉంది. ఎందుకంటే హెచ్-1 వీసా ఉన్న వాళ్ళ రెస్యూమెల్ని చూడను కూడా చూడకుండా చెత్త బుట్టలో వేస్తున్నారని తెలిసింది.

నాన్నమీద కోపంతో సన్నగిల్లిన దేముడి మీద నమ్మకం అమెరికా చేరేసరికి పూర్తిగా మాయమ్మైనా, ఉద్యోగం వచ్చేలా లేదన్న నిరాశ ఆవహించిన దగ్గర్నుంచీ మళ్ళీ చిగురించడం మొదలయ్యింది. మొదట సంధ్యావందనం, కొద్దిరోజులైన తరువాత రోజూ విష్ణుసహస్ర నామాలూ, మరికొద్ది రోజుల తరువాత అష్టలక్ష్మి స్తోత్రం-ఇవన్నీచేసినా రోజులో ఎంతోకాలం మిగిలిపోతోంది. ఇరవైనాలుగు గంటలు అంత దీర్ఘంగా ఉంటయ్యని అప్పటిదాకా తెలియలేదు.

ఒకరోజు గుళ్ళో 'రూమ్మేట్ కావాలి' నోటీస్ కనిపించింది. అద్దె తను కట్టేదాంట్లో పావు మాత్రమే. ఫోన్ చేసి, అడ్రస్ పట్టుకుని వెళ్ళాడు. తలుపుతీసిన వ్యక్తి సుదర్శన శాస్త్రి.

"మీరు గుడి వాళ్ళిచ్చిన ఇంట్లోకదా ఉంటానన్నారూ?" అతను చెప్పింది ఇంకా గుర్తుంది.

"ఇప్పుడు నేను గుళ్ళో పనిచెయ్యట్లేదు."

"మరి మీకు..." మధ్యలోనే ఆగిపోయాడు.

"సంపాదన ఎట్లా?" అని పూర్తిచెయ్యకుండా.

"గుడితో సంబంధం లేకుండా నేనే పూజలూ అవీ చేయించడం మొదలుపెట్టాను. మీ భాషలో చెప్పాలంటే నేను నా కంపెనీ పెట్టుకున్నానన్నమాట."

"మరి గుడి మీకిచ్చే సెక్యూరిటీ?"

"మూడేళ్ళ అనుభవంతో తెలుసుకున్నది, గుడిలోకంటే విడిగానే పూజారిగా బాగా బ్రతకవచ్చని. తెలిసిన మిత్రులు నన్ను ప్రోత్సహించారు కూడా, నా పూజల్ని మెచ్చి".

"ఇక్కడ అంతమంది మిమ్మల్ని ఇళ్ళకి పిలిచి పూజల్ని చేయించుకుంటారా?" ఎందుకో అమెరికాలో ఉన్న వాళ్ళకి హిందూ దేవుళ్ళకి చేసే పూజలంటే అంత ఇష్టం ఉండదన్నది తన అభిప్రాయం.

"ఈమధ్యకాలంలో ఈ చుట్టుప్రక్కల ఎక్కువమంది తెలుగువాళ్ళు ఇళ్ళు కొనడంతో గృహప్రవేశాలూ, నామకరణాలూ, కొత్త కార్లకి వాహన పూజలూ ఎక్కువయ్యాయి. అవి శని, ఆదివారాల్లోనే జరగాలి. గుళ్ళో వాళ్ళు మాత్రం గుళ్ళో రద్దీవల్ల వాళ్ళ పూజార్లని శనీ, ఆదివారాల్లో ఇళ్ళకు పూజలకి పంపించరు. ఒకప్పుడు గుళ్ళో మాత్రమే సత్యనారాయణ వ్రతం చేయించడానికి కుదిరేది. ఇప్పుడు పూజల మంత్రాల్తో ఆడియో కాసెట్‌లు వచ్చినా గానీ, పురోహితుడు స్వంత ఇళ్ళల్లో పూజచేయడం వల్ల వచ్చే తృప్తినీ ఆనందాన్నీ కోరుతున్నారు. ఇవన్నీ నాకు ఇచ్చిన అవకాశాలు."

సుదర్శనం అపార్ట్‌మెంట్‌లోకి మారిన తరువాత తను గమనించినది శని, ఆదివారాల్లో ప్రొద్దున్నే వెళ్ళి రాత్రి 8-9 గంటల దాకా సుదర్శనం ఇంటికి రాకపోవడం, ఎవరో ఒకళ్ళు వచ్చి అతన్ని వాళ్ళ ఇంటికి తీసుకువెళ్ళి మళ్ళీ వెనక్కు దిగబెడుతుండేవాళ్ళు. ఒకటీ, రెండుసార్లు తను సుదర్శనాన్ని దిగబెట్టి వచ్చాడు కూడా. నెలరోజులు తిరిగేసరికి వారంలో మిగిలిన రోజుల్లో కూడా అతను అప్పుడప్పుడు వెళ్ళి రావడం మొదలుపెట్టాడు.

ఆ నెల రోజుల్లోనూ తన పరిస్థితి క్రమంగా అధోగతికి దిగజారిపోతూనే ఉంది. తన ఉద్యోగ ప్రయత్నాలేవీ ఫలించలేదు. తను పంపించే రెస్యూమ్‌లు పట్టించుకునే వాడెవడూ కనిపించలేదు. జావా ప్రోగ్రామర్లకి ఒకప్పుడు గంటకి రెండువందల డాలర్లు ఇచ్చినవాళ్ళు ఇప్పుడు పది డాలర్లు కూడా ఇవ్వట్లేదని విన్నాడు. ఇంట్లో కంప్యూటర్ లేకపోవడంవల్ల ఇంటర్నెట్‌కెళ్ళాలన్నా, ఇ-మెయిల్ చూడాలన్నా కూడా లైబ్రరీకెళ్ళాలి. కార్లో గాస్ పోయించడానికి డబ్బుల్లేక, అది కూడా మానేశాడు. ఉద్యోగం వచ్చిన మొదట్లో కొన్న టీవీని సగం ధరకే అమ్మేశాడు. మన స్థితి అసలు బాగోలేదు.

రాత్రిపూట నిద్ర పట్టట్లేదు. తినాలంటే ఏవీ సహించట్లేదు.

ప్రచ్ఛన్న గుప్తం ధనమ్-

ఒక శనివారంనాడు పొద్దున్నే సుదర్శనం వెళ్ళిపోయిన తరువాత లావొక్కింతయు లేదు... రీతిలో దేవుడి మీద భారం వెయ్యక తప్పదనిపించింది. ప్రాణంబుల్ ఠావుల్ దప్పెను మూర్ఛవచ్చె... పోతన తన గూర్చే ఆ పద్యాన్ని రాసి ఉంటాడు.

స్నానం చేసి వచ్చి తన బెడ్రూంలో కూర్చొని, అమెరికా వచ్చేటప్పుడు అమ్మ ఇచ్చిన సత్యనారాయణ స్వామి ఫొటోని పెట్టెలోంచి బయటకు తీశాడు. దాన్ని గోడకు ఆనించి పెట్టి, పెద్దగా పూజా కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించాడు. మనసులో రూపం పోసుకుని, గొంతు సృష్టించిన శబ్ద తరంగాలు చెవుల్లో పడి, మనసులో మార్మ్రోగుతుంటే మనసులోనే వేరే మూల అదో అస్పష్టమైన తృప్తి, అవ్యక్తమైన స్పందన, అష్టోత్తరం చదువుతుంటే కళ్ళ వెంబడి నీళ్ళు కారాయి. మనసు రావే ఈశ్వర కావవే వరద, సంరక్షించు రీతిలో ఆక్రోశించింది. తను ఇట్లా దేవుడిని ప్రార్థిస్తాడని గానీ, ప్రార్థించగలడని గానీ ఎప్పుడూ అనుకోలేదు.

(మిగతా 19వ పేజీలో)

సైన్స్ క్లిప్

-సి.వి.సర్వేశ్వర శర్మ

నిద్రలో నడుస్తారెందుకు?

నిద్రిస్తున్నప్పుడు కొంతమంది అకస్మాత్తుగా లేచి కూర్చుని తరువాత నడవడం మొదలుపెడుతారు. మెళుకువగా వున్నప్పుడు చేయడానికి భయపడే పనులను నిద్ర నడకలో మనోధైర్యంగా చేస్తారు. వీరు చేసే ఈ పనులేమి వీరికి గుర్తుఉండవు.

ఇటువంటి విచిత్రాన్ని 'సోమ్నాంబులిజం' అంటారు. ఈ వింత ప్రవర్తనకు మానసిక ఒత్తిడి ఒక కారణం కావచ్చు. మనిషి మెదడులో ఒక విరోధం లేదా పోట్లాట అంతర్గతంగా ముద్రితమై వున్నది నిద్రా సమయంలో బహిర్గతమవుతుంది.

ప్రతి వందమందిలో ఒకరు లేదా ఇద్దరికి నిద్రలో నడక అలవాటు ఉండే అవకాశం ఉంటుంది. సాధారణంగా ఇది పిల్లల్లోను, యువకుల్లోను కన్పిస్తుంది. ఆరు, ఏడు సంవత్సరాలకు ముందు ఇది కన్పించదు. జీవిత సమయంలో నాలుగు దశల్లో ఈ నిద్ర నడక మనిషికి రావచ్చు. బాల్య స్థితిలో పూర్తిగా శారీరకంగా, మానసికంగా వికసించని సమయంలో ఈ స్థితి ఎదురుకావచ్చు. యవ్వనం వికసించే సమయం అంటే పదమూడు, పధ్నాలుగు సంవత్సరాల ప్రాయంలో ఇది కన్పించవచ్చు.

ఉద్యోగం, వివాహం వంటి నిర్ణయాలు జరిగే యిరవై, యిరవై ఒకటి సంవత్సరాల ప్రాయంలో ఇటువంటి ప్రవర్తనకు లోను కావచ్చు. నలభై, నలభై అయిదు సంవత్సరాల వయసులో కూడా ఇది కన్పించవచ్చు.

నిద్రలో నడిచే వ్యక్తి కళ్ళు తెరుచుకుని వున్నా పూర్తి స్పృహలో ఉండడు. స్పృహ తెప్పించే ప్రయత్నాన్ని పూర్తిగా వారు ప్రతిఘటిస్తారు. నిద్ర నడక కార్యక్రమం సాధారణంగా పదిహేను నిముషాల వరకు ఉంటుంది.

అప్రయత్నంగా లేవడం, లేదా తిరిగి పక్క మీద పడుకోవడం లేదా మరొక ప్రదేశానికి వెళ్ళి నిద్రించడంతో ఈ కార్యక్రమం ముగుస్తుంది. నిద్రలో నడక అనారోగ్యానికి సంకేతం కావచ్చు.

తరచు నిద్రలో నడక నడుస్తూంటే ఆ విషయం తీవ్రంగా తీసుకుని చికిత్స చేయించాలి. అశ్రద్ధ చేస్తే ఇది క్రమంగా మానసిక వ్యాధిగా మారే ప్రమాదం ఉంటుంది. స్కిజోఫ్రెనియాగా మారవచ్చు. సైకియాట్రిస్టు దగ్గరకు వెళ్లాలి. నిద్రలో నడిచేవారు నేరాలు చేయరు. ఏదైన చేస్తే వారికి ప్రమాదం కలిగే పనులు చేస్తారు. నేరం చేసిన వ్యక్తి తనను కాపాడుకునేందుకు నిద్రలో నడచిన వ్యక్తి నేరం చేశాడని ఆరోపించవచ్చు. ఈ విషయం వైద్య రంగంలోని నిపుణులు చెబుతున్నారు. నిద్రలో నడిచే వారిని పిలచి మేల్కొలపడం వంటి పనులు చేయకూడదు. చేయి పట్టుకుని నెమ్మదిగా తీసుకుపోయి పడుకోపెట్టాలి. ★

ప్రతి వందమందిలో ఒకరు లేదా ఇద్దరికి నిద్రలో నడక అలవాటు ఉండే అవకాశం ఉంటుంది. సాధారణంగా ఇది పిల్లల్లోను, యువకుల్లోను కన్పిస్తుంది. ఆరు, ఏడు సంవత్సరాలకు ముందు ఇది కన్పించదు. జీవిత సమయంలో నాలుగు దశల్లో ఈ నిద్ర నడక మనిషికి రావచ్చు.

(9వ పేజీ తరువాయి)

సోమవారంనాడు ప్రొద్దున సుదర్శనం మెల్లగా అడిగాడు. "మీ నాన్నగారేం చేస్తుంటారు?"

చెప్పక తప్పలేదు. కాసేపటి నిశ్శబ్దం తర్వాత మళ్ళీ అతనే అడిగాడు "సత్యనారాయణ వ్రతం కాక నీకింకేం వచ్చు?"

నాన్న తనకు నూరిపోసినవన్నీ చెప్పాడు. కాసేపటి నిశ్శబ్దం తరువాత, మాటలు మెల్లగా పేరుస్తూ అన్నాడు. "మొన్న శనివారం ప్రొద్దున బయటికి వెళ్ళిన తరువాత మరచిపోయిన వస్తువుకోసం వెనక్కి వస్తే వినేవాళ్ళను మంత్రముగ్ధుల్ని చేసేలా నీ నోట్లోంచి నామాలు వినిపిస్తున్నాయి. కుతూహలంతో నీ గదిలోకి తొంగి చూస్తే నీ పూజలో నువ్వు నిమగ్నుడివై ఉన్నావు. నీ మంత్రోచ్చారణలో స్పష్టత నేను ఇంకెవరి దగ్గరా వినలేదు. ఒక్క మా గురువుగారి దగ్గర తప్ప. నీ ధ్యాన నిమగ్నతని చూసి నేను అసూయ పడుతున్నాను.

నువ్వేమనుకోనంటే..."

నాలిక మీద ఆడుతున్న మాటలను నోటిలోపలే అనడానికి చేసిన విఫల ప్రయత్నం తరువాత మళ్ళీ తనే అన్నాడు. "నాకు ఈమధ్య పని ఒత్తిడి ఎక్కువైంది. శనీ, ఆదివారాల్లో ఒక్కో రోజుకీ నాకు ఐదారుకు పైగా పిలుపులొస్తున్నాయి. నీకు అభ్యంతరం లేకపోతే నేను చెయ్యని వాటిని నువ్వు చెయ్యచ్చు."

వేటి బాహువులమధ్య నించీ తను తప్పించుకుందామనుకున్నాడో అవే తన చుట్టూ బిగుసుకుంటున్నాయి.

"నేనిట్లా అనడం నీకు నచ్చకపోవచ్చు. రెండ్రోజులు బాగా ఆలోచించిన తరువాతే ఈ సలహా ఇస్తున్నాను. నీకున్న క్వాలిఫికేషన్లకి ఇది నామోషీగా అనిపిస్తే ఈ అవకాశాన్ని నిన్ను ప్రస్తుతం కొన్నాళ్ళు గట్టెక్కించడానికి వాడుకో."

"నిన్ను చూస్తే నాకు అసూయగా ఉంది. నువ్వు సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీర్‌వే గాక నేను చేసే పనికూడా చెయ్యగలవు. మరి నేనో? నాకు నా వృత్తి తప్ప వేరే విద్య తెలియదు. ఒకవేళ ఇక్కడ పూజారులకి కొదువ లేకుండా పోతే నా సంగతేమిటని నాకు భయం వేస్తూంటుంది.

"ఒకవేళ నువ్వు నా సలహా పాటించినా, నేనేమీ నీకు నిస్వార్థంతో సహాయం చేస్తాననడం లేదు. మీ ఐటి వాళ్ళకి మళ్ళీ గిరాకీ పెరగంగానే నువ్వు మళ్ళీ సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీర్‌వి అవుతావు. అప్పుడు నీ నుంచి నాకు కాంపిటీషన్ ఉండకపోవడమే కాకుండా నీ క్లయింట్స్‌ని నా దగ్గరికే పంపిస్తావు" అని చెప్పి బెడ్రూంలోకి వెళ్ళి తలుపువేసుకుని పడుకున్నాడు.

తను అప్పటినించీ ఆలోచిస్తూనే ఉన్నాడు మంచం, పరుపు అమ్మేసి కొనుక్కున్న స్లీపింగ్ బాగ్ మీద కూర్చుని ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ అర్థమౌతోంది.

విద్యాబంధుజనే

ఇక్కడున్న తెలుగు వాళ్ళందరూ తన బంధువులే.

విద్యా రాజ సు పూజితా

సుదర్శనం సర్వీసులు కోరే వాళ్ళందరూ పెద్దపెద్ద డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు, లాయర్లు, ఇంకా వివిధ వృత్తుల్లో రాణించిన వాళ్ళే.

విదేశగమనే విద్యా పరాదేవతా

విదేశంలో స్వదేశపు విద్య నేర్చిన వారికి ఆ విద్యాదేవిని మించిన దేవత లేదు.

ప్రచ్ఛన్న గుప్తం ధనమ్

సాఫ్ట్‌వేర్ నాలెడ్జి తను అమెరికా రావడానికి కారణమైతే, నాన్న నేర్పిన విద్య తనకు సముద్రంలో మునగబోతున్న వాడికి దొరికిన చెక్క తీరున ఆధారం ఇస్తానంటోంది. కళ్ళకి కనపడేలాగా ఎదురుగా దాచిపెట్టి ఉన్న ధనాన్ని ఇంతకాలం చూడలేదు. సుదర్శనం నిద్ర లేచిన తరువాత తన నిర్ణయాన్ని చెబుతాడు.

★ ★ ★

విద్య చేకూర్చవలసింది డిగ్రీ సర్టిఫికెట్‌లని కాదు- దొరికిన అవకాశాలను ఉపయోగించుకునే తెలివి తేటల్ని, విద్య నేర్పవలసింది గొరిల బుట్టలో పడేలా తన్నే వాడి ముందు మోకాళ్ళ మీద మోకరిల్లడాన్ని. ★